

Arrest

nr. 341 167 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 11 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. WARLOP verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren te Gaza stad. U woonde uw hele leven tot aan uw vertrek uit Gaza te Beit Lahia, Jabalia. U rondde uw middelbare school af in Gaza en schreef u in aan de universiteit, maar u rondde uw universitaire studies niet af. U was in Palestina werkzaam binnen de bouw- en vissector.

U verliet Gaza op 23 juli 2023. U reisde via Egypte en Turkije – waar u uw broer terugzag, hij vergezelt u voor het overige deel van de reisweg tot en met België – naar Griekenland, waar u aankwam op 7 augustus 2023 te Mytilene. Daar verbleef u in een vluchtelingenkamp tot 20 september, waarna u – na het verkrijgen van uw ausweis – overgebracht werd naar het Sintik kamp gelegen te Serres in Thessaloniki. Daar verbleef u tot en met 21 november 2023. U werd op die datum namelijk uit het kamp gezet. U verbleef nog twee dagen op straat in afwachting van uw paspoort. U nam vervolgens op 22 november het vliegtuig naar Nederland, en u

kwam in de nacht van 22 tot 23 november aan in België. Uw verzoek om internationale bescherming diende u in op 24 november 2024.

U geeft aan in Griekenland problemen te hebben gekend met de agenten die het kamp waar u in verbleef bewaakten en dat u ook door één specifieke agent geveiseerd werd. U kaart ook het gebrek aan medische zorgen voor uw broer aan. U werkte een tiental dagen in een appelsienbedrijf waar u slechts 50 cent per gevulde doos betaald kreeg en u werd er ook opgelicht. Als moslim werd er geen water ter uwer beschikking gesteld op het toilet, en stootte een politieagent een waterfles die u meenam om. U was ook slachtoffer van seksuele chantage. U vreest bij terugkeer naar Griekenland zonder toekomstperspectief en zonder werk komen te zitten.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: Palestijnse identiteitskaart; fotopagina Palestijns paspoort; Geboortecertificaat; UNRWA-kaart; Visum Turkije; Griekse ADET; psychologisch rapport.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een attest van Dr. K. (...) neer dd. 21 februari 2025, een klinisch psychologe waarbij u sinds 31 mei 2024 in behandeling bent (document 7 groene map administratief dossier). U verklaart dat u wekelijks met haar in gesprek gaat (CGVS, p. 3). Het attest zelf geeft echter geen concrete indicatie aangaande de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u is opgestart. Het rapport maakt melding dat u "montre une capacité d'adaptation progressive ... malgré une détresse psychologique persistante" maar verduidelijkt vervolgens "son état nécessite un soutien psychologique continu et une reconnaissance de sa vulnérabilité dans sa demande d'asile. Un cadre stable et un suivi adapté restent indispensables ». Het attest bevat echter geen elementen die erop wijzen dat u niet in staat zou zijn om het persoonlijk onderhoud af te leggen omwille van uw mentale gezondheidstoestand, dan wel op welke manier er tijdens het persoonlijk onderhoud concreet rekening zou moeten worden gehouden met uw mentale gezondheidstoestand. Gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud of u zich fysiek en mentaal klaar voelt om met het interview te starten, antwoordt u dat alles goed gaat (CGVS, p. 3).

Nogmaals gevraagd of dat u psychologisch in staat bent om het interview af te leggen, antwoordt u dat u niet enkel één interview maar zelfs twee of drie interviews zou kunnen afleggen (CGVS, p. 3).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, en (seksueel) geweld, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe uiterst beperkte tot géén stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat u Griekenland zeer korte tijd na het bekomen van uw verblijfsvergunning en paspoort verliet. Zo blijkt uit de neergelegde documenten en opgevraagde informatie bij Griekenland dat uw Griekse verblijfstitel uitgegeven werd op 19 september 2023 (document 6 groene map administratief dossier; document 1 blauwe map), en uw Grieks paspoort op 25 oktober 2023 (document 1 blauwe map). Uzelf verklaart daaromtrent dat u uw documenten zo'n twee of drie dagen voor uw vertrek uit Griekenland (CGVS, p. 7) in ontvangst nam. U verliet Griekenland op 22 november van datzelfde jaar (CGVS, p. 9). Dit betekent dat u slechts een twee- à drietal dagen in Griekenland met uw Griekse identiteitsdocumenten doorgebracht zou hebben. Nog volgens gegevens in uw dossier blijkt dat u de vluchtelingenstatus werd toegekend op 19 september 2023 (document 1 blauwe map). Dat u Griekenland verliet korte tijd nadat u de internationale bescherming werd verleend en slechts een twee- à drietal dagen na het verkrijgen van uw identiteitsdocumenten, getuigt allerminst van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Wat uw vooropgestelde psychologische kwetsbaarheid betreft, legt u één medisch rapport neer. (document 7 groene map). Uit dit rapport komt concreet naar voren dat u vooruitgang boekt wat uw aanpassingsvermogen betreft ondanks uw psychologische kwetsbaarheid en dat u een continue psychologische opvolging nodig heeft alsook een stabiel kader. De opsteller van deze verklaring blijft echter zeer ontwijkend over de ernst van dit psychisch lijden, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling. In het licht van dit niet-onderbouwde document, is het CGVS van mening dat de psychologische moeilijkheden waarop u zich beroept, die niet op een andere manier worden aangetoond, niet voldoende zijn om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen. Bovendien dient erop gewezen te worden dat u niet heeft aangetoond dat u geen psychologische hulp zou kunnen genieten in Griekenland.

Verder dient nogmaals gewezen te worden op uw spoedig vertrek uit Griekenland, hetgeen erop wijst dat u niet eens een poging deed om uw rechten op gezondheidsvlak te doen gelden. U geeft vervolgens ook zelf aan geen psychologische hulp gezocht te hebben in Griekenland (CGVS, p. 14). U verwijst daarbij naar het feit dat u zelfs voor uw neusproblemen geen behandeling kon krijgen, en dat u daarom niet dacht dat u psychologische hulp kon genieten (CGVS, p. 14). U verklaart omtrent uw neusproblemen dat u deze

problemen reeds in Griekenland kende. Toen u in het vluchtelingenkamp verbleef ging u tot vijfmaal toe aanschuiven om door de dokter onderzocht te worden, maar u geraakte nooit binnen (CGVS, p. 13-14). U verklaart dat u na het bekomen van uw documenten nogmaals hulp trachtte te vinden in het ziekenhuis, maar dat u weggestuurd werd omdat u de taal niet sprak (CGVS, p. 14). Er dient vooreerst vastgesteld te worden dat u aangaande uw neusproblemen geen medische documenten neerlegt, waardoor u het voor het CGVS onmogelijk maakt om het bestaan en de ernst van uw vermeende problemen na te gaan. Bovendien wijst niets er op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS wijst in dit verband ook nogmaals op het feit dat u Griekenland reeds 2 à 3 dagen na het bekomen van uw identiteitsdocumenten verliet, waardoor u onmogelijk voldoende ernstige stappen zou kunnen hebben ondernomen om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming op vlak van medische zorg te doen gelden.

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat werkgelegenheid betreft dient ook hier geconcludeerd te worden dat u geenszins enige moeite deed om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden op de arbeidsmarkt. Concreet gevraagd welke pogingen u ondernam om werk te vinden, bevestigt u dat u eens u overgebracht werd naar het tweede kamp te Serres, Thessaloniki niet getracht heeft om een job te vinden aangezien het kamp zich afgelegen bevond. U vervolledigt door zelf te benadrukken dat u twee dagen na het verkrijgen van uw documenten het land verliet (CGVS, p. 12). Dat u inderdaad het land zo'n twee maanden na het verkrijgen van uw vluchtelingenstatus en, volgens uw verklaringen, zo'n twee dagen na het verkrijgen van uw

documenten verliet, toont aan dat u geenszins de intentie had om een poging te doen om uw leven er op een duurzame wijze uit te bouwen.

Toen u zich nog in Mytilene bevond ging u wel een tiental aan de slag als plukker van appelsienen (CGVS, p. 9). U werd echter opgelicht en ontving slechts de helft van uw geld (CGVS, p. 11). Gevraagd of u deze situatie aanklaagde bij de politie, antwoordt u dat zij u niet wilden helpen omdat u geen Grieks sprak (CGVS, p. 14-15). Gevraagd of u nog op andere manieren hulp zocht bij andere instanties, bijvoorbeeld hogere autoriteiten, antwoordt u van niet omdat u niet wist hoe (CGVS, p. 15). U kan geenszins aantonen dat u een reële poging deed om uw rechten te doen gelden. Doordat u geen enkel begin van bewijs weet voor te leggen aangaande deze gekende problemen met uw toenmalige werkgever en de politieagenten, dient geconcludeerd te worden dat uw verklaringen hieromtrent louter berusten op een blote bewering.

Voor de volledigheid dient te worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek nietontvankelijk verklaard.

Ook geeft u aan in Griekenland slachtoffer te zijn geweest van seksuele chantage en seksuele uitbuiting door mannen. Zo geeft u aan dat men er openlijk 50 EUR aanbiedt voor seks (CGVS, p. 15) dat er in het kamp een politieagent was die u vroeg om zich uit te kleden (CGVS, p. 9; p. 15) en de deur opendeed wanneer u naar het toilet ging (CGVS, p. 15). U verklaart dat hij een seksuele blik op u had, dat u dat in zijn ogen zag (CGVS, p. 9). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u deze feiten voor het eerst aanhaalt tijdens uw interview op het CGVS en hier dus tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken geen woord over rept (Vragenlijst CGVS dd. 29 november 2023, vraag 5). Bij de aanvang van het interview op het CGVS geeft u aan niet tevreden te zijn geweest met de tolk die u bijstond bij de DVZ, omdat hij niet alles zou vertalen (CGVS, p. 3). Er dient echter gewezen te worden op het feit dat de vragenlijst vermeldt dat deze u werd voorgelezen in het Arabisch, en dat u dit document wel degelijk ondertekende. Het feit dat u deze feiten op geen enkele manier vermeld heeft tijdens uw interview bij DVZ wijzen enigszins op het gefabriceerd karakter van deze motieven. Bovendien dient gewezen te worden op het feit dat u geen begin van bewijs weet voor te leggen van deze feiten, waardoor uw vertelling zich louter berust op een blote bewering.

Dezelfde redenering geldt voor de problemen waarmee u als moslim in Griekenland meent geconfronteerd te zijn geweest, met name het feit dat er geen water ter uwer beschikking werd gesteld op het toilet en dat een politieagent een waterfles die u meenam zou doen vallen hebben (CGVS, p. 10). Ook dit haalt u pas voor het eerst aan tijdens uw interview op het CGVS (zie Vragenlijst CGVS dd. 29 november 2023, vraag 5). Bovendien kan u ook wat deze feiten betreft geen begin van bewijs of begin van bewijs aangaande uw pogingen om uw rechten te doen gelden voorleggen, waardoor ook hier uw vertelling zich louter berust op een blote bewering. Ook hier dient gewezen te worden op het feit dat het zou gaan om feiten die zich situeren binnen een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context, met name uw verblijf als verzoeker om internationale bescherming in een vluchtelingenkamp. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U haalde behalve bovenstaande geen andere reden aan waarom u zou kunnen terugkeren naar Griekenland. Bovendien bleek u voldoende zelfredzaam genoeg om uw reis vanuit Gaza te organiseren. U geeft dan wel aan dat uw broer het brein achter de reis was (CGVS, p. 6), u reisde zelfstandig van Gaza naar Turkije om daar uw broer terug te vinden. Voor uw reis van Griekenland naar België kon u vervolgens rekenen op een vriend die uw ticket financierde (CGVS, p. 9-10). Tijdens uw verblijf in Griekenland kreeg u ook regelmatig geld toegestuurd vanwege uw familie (CGVS, p. 11). Ook in België kon u de nodige zelfredzaamheid aan de dag brengen. Zo verklaart u sinds uw aankomst in België meteen aan de slag te zijn gegaan (CGVS, p. 11). Momenteel werkt u bij [een aardappelbedrijf], waarvoor u zo'n 137 km moet afleggen om van uw woon- naar uw werkplaats te gaan (CGVS, p. 15). Het CGVS ziet met andere woorden niet in waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor u niet mogelijk zou zijn.

De neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteitsdocumenten uit Palestina en visum voor Turkije staven hoogstens uw herkomst en identiteit, hetgeen heden niet wordt betwist. Uw UNRWA-kaart voegt evenmin iets toe daar in uw hoofde de vrees ten aanzien van Griekenland dient beoordeeld te worden. Uw Griekse verblijfskaart toont aan dat u in Griekenland een status werd toegekend. Bovendien dient opgemerkt te worden dat dit document nog geldig is tot en met 18 september 2026 en dat u zich zonder meer met behulp van dit documenten weer in Griekenland kan vestigen. Het medisch attest werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend in Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de redelijkheids- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht*”. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een psychologisch verslag d.d. 1 juni 2025 (bijlage 3).

2.2. Op 11 januari 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een attest van psychologische opvolging d.d. 3 november 2025 (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 14 januari 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Waar verzoekende partij aanvoert dat verwerende partij de redelijke termijn om de bestreden beslissing te nemen zou hebben overschreden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl. St. Kamer, 2016-2017*, nr. 54K2548001, p.108-109). Verzoekende partij toont, waar zij aanvoert dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op hetgeen hieronder volgt, verder niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot in het kader van de door haar aangevoerde nood aan internationale bescherming en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

2.4.3. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens die voorliggen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er onvoldoende concrete elementen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een attest van Dr. K. (...) neer dd. 21 februari 2025, een klinisch psychologe waarbij u sinds 31 mei 2024 in behandeling bent (document 7 groene map administratief dossier). U verklaart dat u wekelijks met haar in gesprek gaat (CGVS, p. 3). Het attest zelf geeft echter geen concrete indicatie aangaande de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u is opgestart. Het rapport maakt melding dat u “montre une capacité d’adaptation progressive ... malgré une détresse psychologique persistante” maar verduidelijkt vervolgens “son état nécessite un soutien psychologique continu et une reconnaissance de sa vulnérabilité dans sa demande d’asile. Un cadre stable et un suivi adapté restent indispensables ». Het attest bevat echter geen elementen die erop wijzen dat u niet in staat zou zijn om het persoonlijk onderhoud af te leggen omwille van uw mentale gezondheidstoestand, dan wel op welke manier er tijdens het persoonlijk onderhoud concreet rekening zou moeten worden gehouden met uw mentale gezondheidstoestand. Gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud of u zich fysiek en mentaal klaar voelt om met het interview te starten, antwoordt u dat alles goed gaat (CGVS, p. 3).

Nogmaals gevraagd of dat u psychologisch in staat bent om het interview af te leggen, antwoordt u dat u niet enkel één interview maar zelfs twee of drie interviews zou kunnen afleggen (CGVS, p. 3).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. In haar verzoekschrift en aanvullende nota benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake de door haar aangehaalde psychische problemen en desbetreffend bijgebracht attest. Verzoekende partij blijft tot op heden in gebreke aan te tonen dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen.

Het psychologisch verslag d.d. 1 juni 2025 dat verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 3), doch waaromtrent zij met geen woord rept in haar verzoekschrift, werpt hierop evenmin een ander licht. Immers dient door de Raad te worden vastgesteld dat ook dit attest geen concrete elementen bevat die erop wijzen dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen, dan wel op welke manier er concreet rekening had moeten worden gehouden met haar gezondheidstoestand tijdens het persoonlijk onderhoud en/of de procedure internationale bescherming.

Het per aanvullende nota bijgebrachte psychologisch attest d.d. 3 november 2025 toont louter aan dat zij psychologisch wordt opgevolgd. In het attest wordt niet de minste concrete verduidelijking gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen van verzoekende partij. Evenmin wordt gesteld dat verzoekende partij niet in staat zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen.

Waar in het verzoekschrift nog opgeworpen wordt dat niet betwist kan worden dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad evenwel dat, gelet op het voorgaande, *in casu* niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.5. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 19 september 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 19/09/2023 tot 18/09/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 25/10/2023 tot 24/10/2028) (zie notities CGVS, p. 6-8; Griekse ADET (origineel gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 6); ‘Opgevraagde informatie Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigen van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigen, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden

geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.7. Inzake de door verzoekende partij aangehaalde problemen tijdens haar verblijf als verzoeker om internationale bescherming in een vluchtelingenkamp, alwaar zij zou zijn opgelicht bij haar job als plukker van appelsienen, zij te maken gekregen zou hebben met seksuele chantage en seksuele uitbuiting en zij problemen zou hebben gekend omdat zij moslim is (zie notities CGVS, p. 9, 10 en 15), stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij hiervan geen enkel begin van bewijs bijbrengt en derhalve niet verder komt dan blote beweringen. Hetzelfde geldt voor wat betreft haar bewering dat zij naar aanleiding van de uitbuiting bij haar job naar de politie ging maar dat men haar niet wilde helpen omdat zij geen Grieks sprak (notities CGVS, p. 14-15). Overigens ondernam zij vervolgens geen verdere pogingen om hulp te zoeken bij andere instanties, bijvoorbeeld hogere autoriteiten (notities CGVS, p. 15). Zij het tevens opgemerkt dat verzoekende partij noch van de seksuele chantage en seksuele uitbuiting, noch van de problemen omdat zij moslim is enig gewag maakte tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel haar nochtans uitdrukkelijk gevraagd werd waarom zij Griekenland had verlaten en er niet naar kan terugkeren (zie vragenlijst CGVS, vragen 3.4 en 3.5). Dient hierbij te worden benadrukt dat uit voormelde vragenlijst blijkt dat deze haar werd voorgelezen in het Arabisch waarna zij het document ter goedkeuring ondertekende, waardoor haar uitleg tijdens haar persoonlijk onderhoud dat de aanwezige tolk niet alles vertaalde (notities CGVS, p. 3) niet ernstig genoemd kan worden. Daarenboven, zelfs indien enig geloof kan worden gehecht aan deze feiten, *quod non*, dient te worden benadrukt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.4.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort, dewelke bovendien nog steeds geldig zijn (zie *supra*). Tevens blijkt zij nog steeds in het bezit te zijn van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning (notities CGVS, p. 8; Griekse ADET (origineel gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 6)).

Waar verzoekende partij er voorts nog op wijst dat reeds een deel van de geldigheidstermijn van haar Griekse verblijfsvergunning is verstreken, benadrukt de Raad dan ook dat de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog geldig is tot 18 september 2026. Verzoekende partij zal dan ook niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Aangezien verzoekende partij derhalve wel degelijk nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken, *in casu* niet dienstig.

Verder verklaart verzoekende partij in Griekenland niet over een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te hebben beschikt (zie notities CGVS, p. 8).

Evenwel acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekende partij in Griekenland niet over een AFM zou hebben beschikt, zoals zij voorhoudt. Immers blijkt uit de informatie waarnaar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van

internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Inzake het sociaal zekerheidsnummer (AMKA) wijst de Raad erop dat blijkens de verklaringen van verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud zij nooit een AMKA aanvraag (notities CGVS, p. 8), waardoor het feit dat zij hiervan nooit in het bezit is gesteld geheel te wijten is aan haar eigen nalaten. Verder toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbelofte/intentieverklaring volstaat reeds (zie *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.4.9. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 10-15), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Met name dient te worden vastgesteld dat zij kort na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus en *quasi* onmiddellijk nadat zij in het bezit werd gesteld van haar Griekse verblijfsdocumenten Griekenland verliet. Meer bepaald werd haar op 19 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend en verliet zij Griekenland reeds op 22 november van datzelfde jaar, amper twee of drie dagen nadat zij haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks paspoort had ontvangen (notities CGVS, p. 7 en 9). Het is dan ook duidelijk dat verzoekende partij in Griekenland louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten bekam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste

documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Dit wordt bovendien bevestigd door haar verklaringen over haar verblijf in Griekenland waaruit geen ernstige pogingen blijken om in Griekenland haar rechten te doen gelden op het vlak van huisvesting, tewerkstelling en medische zorg.

Dient in dit kader te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, is het niet aannemelijk dat zij in Griekenland niet over een AFM zou hebben beschikt en liet zij voorts na een AMKA aan te vragen. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang zou zijn geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden.

Inzake huisvesting, dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus op 20 september 2023 werd overgebracht van het vluchtelingenkamp te Mytilene naar het Sintik kamp gelegen te Serres in Thessaloniki, alwaar zij verbleef tot en met 21 november 2023 (notities CGVS, p. 7). Vervolgens verbleef zij nog één nacht op de luchthaven en op 22 november 2023 verliet zij Griekenland per vliegtuig (notities CGVS, p. 9). Hieruit blijkt duidelijk dat verzoekende partij niet de minste intentie had om in Griekenland haar leven uit te bouwen en naliet ernstige pogingen te ondernemen om in Griekenland haar rechten te doen gelden inzake huisvesting. Zij beweert dat zij een tiental dagen voordat zij uit het kamp zou worden gezet op zoek ging naar een slaappleats, doch zou dit niet uit meer hebben bestaan dan het louter wandelen doorheen de straten op zoek naar een slaappleats (notities CGVS, p. 9). Nadat zij uit het kamp werd gezet, verliet zij zonder meer het land zonder op enig moment hulp te hebben gezocht bij de Griekse autoriteiten en/of (hulp)organisaties.

Evenmin deed verzoekende partij enige moeite om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden op de arbeidsmarkt. Eens zij overgebracht werd naar het tweede kamp, te Serres in Thessaloniki, ondernam zij geen enkele poging om werk te vinden aangezien het kamp zich afgelegen bevond (notities CGVS, p. 12). Nadat zij het kamp had verlaten, verliet verzoekende partij Griekenland *quasi* onmiddellijk (zie *supra*) zonder enige poging te hebben ondernomen om haar leven er op een duurzame wijze uit te bouwen.

Haar spoedig vertrek uit Griekenland wijst er eveneens op dat zij evenmin enige (ernstige) poging deed om haar rechten op gezondheidsvlak te doen gelden. Verzoekende partij verklaart dat zij voor haar neusproblemen in het vluchtelingenkamp waar zij verbleef tot vijfmaal toe ging aanschrijven om door de dokter onderzocht te worden, maar nooit binnengeraakte (notities CVGVS, p. 13-14). Na het bekomen van haar documenten zou zij nogmaals getracht hebben hulp te vinden in het ziekenhuis, doch werd zij weggestuurd omdat zij de taal niet sprak (notities CGVS, p. 14). Vervolgens verliet zij zonder meer het land (notities CGVS, p. 7). Tijdens haar verblijf in Griekenland ondernam zij voorts geen enkele poging om psychologische hulp te zoeken (notities CGVS, p. 14). Met deze verklaringen overtuigt verzoekende partij er geenszins van dat zij in Griekenland geheel verstoken was van gezondheidszorg. Zij het in dit verband opgemerkt dat uit de voorliggende informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-50; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 268).

2.4.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Uit niets blijkt dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

Inzake de door haar aangehaalde neusproblemen (notities CGVS, p. 13-14), merkt de Raad vooreerst op dat tot op heden geen enkel medisch attest wordt bijgebracht waaruit het bestaan en de ernst van deze vermeende problemen kan blijken. Overigens kan ook uit haar verklaringen nergens worden afgeleid dat deze problemen zodanig zouden zijn dat deze een belangrijke negatieve impact zouden hebben op haar zelfstandig functioneren. Evenmin worden concrete elementen aangebracht waaruit kan blijken dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en/of complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zou(den) zijn. Zij het nog opgemerkt dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud tevens aangaf dat zij binnenkort in België een kleine chirurgische ingreep zou ondergaan die haar hiervan zou moeten verlossen (notities CGVS, p. 13).

Ook wat betreft haar mentale problemen toont verzoekende partij niet aan dat deze zodanig zouden zijn dat deze een belangrijke negatieve impact zouden hebben op haar zelfstandig functioneren.

In de door haar bijgebrachte psychologische attesten d.d. 21 februari 2025 en d.d. 1 juni 2025 wordt een opsomming gedaan van de verschillende psychische symptomen waarmee verzoekende partij zou kampen, doch zonder dat blijkt in welke mate deze vaststellingen zijn gebaseerd op de eigen verklaringen van verzoekende partij dan wel op diepgaand onderzoek. Evenmin wordt concreet ingegaan op de mate waarin deze psychische symptomen op verzoekende partij van toepassing zijn en/of negatieve gevolgen hebben op haar zelfredzaamheid en autonomie. In de attesten wordt daarentegen opgemerkt dat verzoekende partij ondanks haar psychische moeilijkheden een actief leven leidt en in staat is om op regelmatige basis te werken. Waar in de attesten gesteld wordt dat verzoekende partij nood heeft aan psychologische opvolging, bemerkt de Raad dat geen verdere duiding wordt gegeven over de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling. Uit niets blijkt dat de mentale gezondheidstoestand van verzoekende partij dermate is dat deze een zware zorg en/of complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zou(den) zijn.

Het per aanvullende nota bijgebrachte psychologisch attest d.d. 3 november 2025 toont louter aan dat zij psychologisch wordt opgevolgd en dat er hiertoe sinds mei 2024 twee keer per maand een therapie sessie plaatsvindt met verzoekende partij. In het attest wordt evenwel niet de minste concrete verduidelijking gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen van verzoekende partij, noch omtrent de aard en mogelijke complexiteit van deze psychologische opvolging. Derhalve kan ook uit dit attest geenszins worden afgeleid dat de psychische problemen van verzoekende partij zodanig zouden zijn dat deze een belangrijke negatieve impact zouden hebben op haar zelfstandig functioneren noch dat verzoekende partij een zware zorg en/of complexer monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zou(den) zijn.

Verder dient ook hier te worden opgemerkt dat, hoewel op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijkt dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden en/of een zware zorg en/of complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zou(den) zijn.

Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In Palestina was zij werkzaam in de bouw- en vissector (notities CGVS, p. 5). Verder bleek zij voldoende zelfredzaam om haar reis vanuit Gaza te organiseren. Zij stelt weliswaar dat haar broer het brein achter de reis was (notities CGVS, p. 6), doch de Raad merkt dat zij zelfstandig van Gaza naar Turkije reisde om daar haar broer terug te vinden (notities CGVS, p. 6). Daarnaast kon zij voor haar reis van Griekenland naar België rekenen op een vriend die haar ticket betaalde (notities CGVS, p. 9-10). Tijdens haar verblijf in Griekenland kreeg zij ook regelmatig geld toegestuurd vanwege haar familie (notities CGVS, p. 11). Ook in België kon zij de nodige zelfredzaamheid aan de dag brengen. Zo ging zij bij aankomst in België meteen aan het werk en werkt zij bij een aardappelbedrijf waarvoor zij zo'n 137 kilometer moet afleggen om van haar woon- naar haar werkplaats te gaan (notities CGVS, p. 11 en 15). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.4.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.12. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racistisch geweld en discriminatie in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat

dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.13. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

2.4.14. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.15. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.16. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-7) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijnse identiteitskaart (*ibid.*, doc. 1), de fotopagina van haar Palestijns paspoort (*ibid.*, doc. 2) en haar geboortecertificaat (*ibid.*, doc. 3) bieden louter een indicatie van haar identiteit en herkomst, hetgeen heden niet wordt betwist. Haar UNRWA-kaart (*ibid.*, doc. 4) heeft slechts betrekking op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staat los van haar situatie in Griekenland. Haar Turks visum (*ibid.*, doc. 5) heeft betrekking op haar reisweg van Palestina naar Griekenland en de hierbij gebruikte documenten, hetgeen evenmin betwist wordt. Haar Griekse ADET-kaart (*ibid.*, doc. 6 (origineel gezien)) toont voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader een Griekse verblijfsvergunning kreeg, dat dit document nog steeds geldig is (tot 18 september 2026) en dat zij nog steeds in het bezit is van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* rekening werd gehouden. Het psychologisch rapport d.d. 21 februari 2025 (*ibid.*, doc. 7) werd hierboven reeds besproken.

Ook op het thans door haar bijgebrachte psychologisch verslag d.d. 1 juni 2025 (bijlage 3 van het verzoekschrift) werd *supra* reeds omstandig ingegaan.

2.4.17. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.18. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT